

قرآن آموزان کوچک

اینجا فقط خانم های مسن که سواد ندارند، دیده نمی شوند. گوشه مجلس دودختر دبستانی رامی بینیم و با آن ها گفت و گومی کنیم. سارا ایلخانی و بهاره غلامی دودوست هم محله ای هستند و قرار است امسال کلاس چهارم را بگذرانند. سارا برایمان می گوید: عمه ام که چند وقتی است به اینجامی آید، به مادرم خبر داد و حالا دوسه روز است که با مادرم به جلسه قرآن می آیم. سارا با اینکه سن کمی دارد، می گوید: قرآن خواندن را خیلی دوست دارم. قبلا نمی توانستم قرآن بخوانم اما در همین چند روز که آمده ام، توانسته ام آیات را خط ببرم و بخوانم. از اینکه توانسته ام قرآن بخوانم، حس خوبی دارم و دوست دارم باز هم بیایم. اما بهاره برای اولین بار است به این دوره قرآن می آید و هنوز کمی خجالت می کشد که در جمع قرآن بخواند. او می گوید: از طریق سارا با اینجا آشنا شدم و من هم آمدم. امروز آیه ای را که همه خواندند، من نخواندم اما به خاطر اینکه دوست دارم قرآن یاد بگیرم، آمدم. شاید روزهای بعد هم بیایم و این دوره را تا قبل از شروع مدرسه ادامه بدهم.

عاشق قرآنم

صد یقه میرزایی ۵۶ سال دارد و او هم سه چهار سالی است که میهمان دوره های قرآنی صبحگاهی خانم زارعی است. میرزایی ترک زبان است و نحوه آشنایی اش با این جلسات را این گونه برایمان تعریف می کند: برای نماز به مسجد محله می روم. یک شب با خانم های همسایه صحبت می کردیم. حرف از قرآن خواندن شد. من که یادداشتیم، گفتم خیلی دوست دارم یاد بگیرم. یکی از خانم ها اینجا را معرفی کرد. نشانی گرفتم و شرکت کردم. از همان زمان این جلسات را ادامه داده ام. میرزایی حالا قرآن خواندنش بهتر از چند سال قبل شده است و به تنهایی می تواند سوره هایی را که یاد گرفته است، روان تر بخواند. با همان لهجه شیرین ترکی می گوید: خدا خانم زارعی را خیر بدهد. خیلی زحمت می کشد. خیلی خوشحالم که می توانم قرآن بخوانم. قبلا بلد نبودم یک آیه بخوانم اما حالا سوره های کوچک و سوره یاسین را خوب می خوانم. امیدوارم خیلی خوب یاد بگیرم و من هم یک روزی به دیگران یاد بدهم. او ادامه می دهد: من عاشق قرآنم. چند روزی که به خاطر سفر حاج خانم به کریم، جلسه مان تعطیل شده بود، خیلی ناراحت شده بودم؛ اما حالا که دوباره برگزار شده است، صبح زود به خاطر جلسه قرآن حاضر می شوم تا اینجا قرآن بخوانم.

قرآن شفابخش است

جلسات دوره قرآن خانم زارعی بیشتر با حضور خانم های مهاجر افغانستان برگزار می شود که سال ها است در محله امیرالمؤمنین^(ع) زندگی می کنند و سواد خواندن و نوشتن ندارند اما علاقه زیادی به قرآن دارند. مثل بی بی سارا حسینی که از سال ۶۰ ساکن این محله شده و قبل از شروع کرونا، با این جلسات آشنا شده است؛ «من سواد نداشتم. نزدیک ۱۰ سال است با این جلسه آشنا شده ام و خیلی خوب یاد گرفته ام». او به خاطر اینکه پیشرفت خوبی در روان خوانی قرآن داشته است، خدا را چندین بار شکر می کند و ادامه می دهد: الان خیلی خوشحالم که می توانم خودم قرآن بخوانم و محتاج کسی نیستم و همین برایم کافی است. من سوره یاسین را حفظ کردم. سوره الرحمن، واقعه، ملک و سوره های کوچک را خیلی راحت می خوانم. زیارت عاشورا و حدیث کساء را هم بلدم. هر وقت به حرم می روم، خودم زیارت نامه می خوانم. قرآن از نظر بی بی سارا شفابخش است. وقتی از او می خواهیم نظرش را درباره این کتاب الهی بگوید، دستش را روی قلبش می گذارد و ادامه می دهد: ما از برکت قرآن زنده ایم. آدمی که به قرآن متوسل شود، این کتاب مقدس او را استوار نگه می دارد. ما شیعه امیرالمؤمنین^(ع) هستیم و هر چه داریم، از برکت قرآن و اهل بیت^(ع) است.

